liku korra uute riigivõimu kandvate organite näol ja nende vastastikuseid suhteid määravate põhimõtete poolest, kusjuures uue põhiseaduse senisest erinev vaim tingivat ka uue suuna andmist kõigile Eesti riigi ja rahva eluavaldustele. Riikliku korra muutmisega peab sellelt seisukohalt lähtudes sisuliselt muutuma ka meie rahva mentaliteet ning vaade elule. Sellest järgnevalt peab kahanema isiku osatähtsus riiklikus ühiskonnas ja riiklikud huvid omandama määrava tähtsuse.

Teiste arvates on 1938. a. ajalooline sellepärast, et ta on pikkade aastate järel Eestile tagasi toonud demokraatliku riigikorra, äratades ellu rahvaesinduse ja luues eeldusi riigi ja rahva elu edaspidiseks arenemiseks neil põhimõtteil, mis meie rahvas püstitas oma riikliku iseseisvuse rajamisel.

1938. aastale objektiivset hinnangut anda sisepoliitilise elu kujunemise seisukohalt on ometi veel varajane, selleks lahutab teda meist veel liiga lühike vahemaa. Seetõttu näib olevat enneaegne ka tema nimetamine ajalooliseks. Siin on mõõduandvaks olnud peamiselt t a h e näha teda seesugusena ühelt või teiselt vaatekohalt. Leppigem seepärast 1938. a. sisepoliitilise elu tegeliku vaatlemisega, tegemata selle elu mitmekülgseist nähtusist kindlamaid järeldusi tuleviku kohta. Möödunud aasta kogu oma uudsuses on esijoones olnud ikkagi alles o t s i n g u t e aastaks. Kuigi on püstitatud tähiseid, ei ole uued teerajad nende sihis sammumiseks veel kristalliseerunud, või teiste sõnadega: kuigi uus põhiseadus on kehtima hakanud, ei ole tema rakendamine veel lõplikult teostatud. Kõik, mis toimus meie sisepoliitilises elus aastal 1938, oli tahteavalduseks ja katseks leida igapäevases elus esimest rakendust neile ilusaile põhi-

Eesti kroonika 1938, lk. 25